

основ национального стиля церковного строительства и обрядового искусства Галиции, тамże, 2007 nr 3, s. 133. – Бакович О. [Bakowycz O.], *Майстри сакрального образотворчого мистецтва Західного Поділля другої половини XVIII століття*, Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Мистецтвознавство, 2014, s. 221.

A. Bernatowicz
uzup. U. Makowska

Skubiszewski Jan Nepomucen, malarz cechowy, miniaturzysta; ur. 15 V 1829 Częstochowa; syn Andrzeja i Teresy z Budziszewskich; żonaty od 1853 z Augustą Julianną Maszewską, a po jej śmierci z Franciszką Pawłowską, nauczycielką żeńskiej pensji (ślub 18 II 1860 w Częstochowie), z którą miał syna Jędrzeja. W 1853 uzyskał w miejscowym cechu malarzy stopień mistrza, a w 1860 wniósł opłatę należną za zwolnienie z tzw. młodszeństwa; pełnił funkcję starszego w cechu. Miał dom przy ul. Św. Barbary w Częstochowie, w którym prowadził pracownię (dom spłonął 5 XI 1874; w 1872 został uwieczniony w akw. Adriana Głębockiego opatrzonej napisami: „Mieszkanie Malarz w Częstochowie u Ś^{ej} Barbary” oraz „Malarnia Skubiszewskiego w Częstochowie”, MNW).

S. specjalizował się w malarstwie religijnym; wykonywał kopie popularnych obrazów z wizerunkami świętych. Malował także na papierze oraz blasze cynkowej i miedzianej obrazki o formacie ok. 2 × 3 cm, gł. z przedstawieniem Matki Boskiej Częstochowskiej, noszone jako szkaplerze i medaliiki lub wprawiane w pierścienie (jeden z takich obiektów w Muz. Etnograficznym w Krakowie); cieszyły się one dużą popularnością, a S., będąc wysokiej klasy rzemieślnikiem i stosując pozłotę w swoich miniaturach, sprzedawał je w cenie od kilkudziesięciu do kilkuset rubli.

Jego uczniami byli m.in. Piotr Filipowicz (od 1857), Leon Bielecki (od 1858), Stanisław Trawiński (od 1859), Nikodem Świrczyński (od 1859), Jan Nepomucen Grott, Jan Tomaszkiwicz.

Głębocki A., *Kilka słów o malarstwie w Częstochowie*, *Wiek*, 1874 nr 27, s. 3. – Seweryn T., *Pol. malarstwo ludowe*, Kr. 1937, s. 23. – Dobrowolski T., Tatar-kiewicz W., Blumówna H., *Historia sztuki pol. w zarysie. Sztuka nowoczesna*, Kr. 1962. – *Słownik artystów*

pol. ..., t. 1, Wr. 1971, s. 158 (s.v. Bielecki Leon); t. 2, Wr. 1975, s. 486 (s.v. Grott Jan Nepomucen). – Orynżyna J., *Dewocjonalia częstochowskie*, *Pol. Sztuka Ludowa*, 1976 nr 2, s. 119. – Kunczyńska-Iracka A., *Malarstwo ludowe kręgu częstochowskiego*, Wr. 1978, s. 55, 91, 94, 174, 185, 18. – *Diariusz Jasnogórski o Stanisława Kapiczyńskiego z l. 1839-1881*, oprac. Zbudniewek J., *Studia Claromontana*, t. 7, 1987. – Zakrzewski J., *Słownik biogr. ziemi częstochowskiej*, Częstochowa 1998, s. 43. – *Częstochowa. Dzieje miasta i klasztoru jasnogórskiego*, t. 2: *W okresie niewoli 1793-1918*, Częstochowa 2005.

AP Częstochowa, zespół 8/25/1-3: *Księgi przychodu i rozchodu cechu malarzy w Częstochowie*, l. 1845-72, 1875-88. – Arch. Archidiecezji Częstochowa, Akta par. św. Zygmunta, *Księga małżeństw 1857-1876*, r. 1860, poz. 44. – Arch. PAN Warszawa, III-2: Zespół Z. Batowskiego, nr 30 (d. teka f-2), wstęp do pracy o malarstwie częstochowski, nazwiska artystów, brulion.

Rossal E., *Pierścionek kobiecy*, na stronie Muz. Etnograficznego w Krakowie. Zbiory, <https://etnomuzeum.eu/zbiory/pierścionek-kobiecy> (dostęp 02.05.2020). – Mietelski M., *Małżeństwo. Par. Miedźno* (wypisy z ksiąg metrykalnych), r. 1853, na stronie Tow. Genealogicznego Ziemi Częstochowskiej, <https://www.genealodzy.czystochowa.pl/forum/forum-ogolne/7868-malzenstwa-parafia-miedzno#15688> (dostęp 02.05.2020).

M. Myśliński

Skulski, malarz (?) pochodzący ze Lwowa; autor 14 widoków (m.in. Kazimierz Dolny, Bochondnica, Sandomierz, Jasna Góra, Lwów, Brzeżany, Obertyn) pokazanych na wystawie urządzonej przez koło Tow. Szkoły Ludowej im. Henryka Sienkiewicza w 1911 w Przemyślu; prace S. były przeznaczone na sprzedaż, wycenione od 40 do 140 koron.

Zob. też Skólski.

Kat. wystawy obrazów i sztuki stosowanej urządzonej staraniem koła TSL im. Henryka Sienkiewicza w maju 1911. Odbito czcionkami Jana Łazora, [Przemyśl 1911], poz. 29-42.

U.M.

Skulski Jan, rzeźbiarz lw., działał w 2. poł. XVIII w. Był czeladnikiem rzeźbiarza Jana Obrockiego we Lwowie. W 1782 skarżył swego mistrza o zwrot pożyczonych 139 zł. Z jego powodu, jako „uczni sztuki rzeźbiarskiej”, toczył się proces